

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Naturalismen i England (1875)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 296. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes05-shoot-idm139713217167520.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Man ser af Romillys Dagbøger, hvor umuligt det var for de faa frisindede Mænd at faa den ringeste Reform sat igennem. Han, den almindeligt hædrede Forbedrer af Englands grusomme Straffelovgivning, nutildags mest bekendt som Prinsessen af Wales' juridiske Støtte og som Lady Byrons Sagfører, siger i sin Dagbog fra 1808: «Hvis Nogen ønsker at faa en fuldstændig Forestilling om de ulykkelige Virkninger, som den franske Revolution og de Rædsler, der fulgte den, har afstedkommet i vort Land, saa lad ham blot forsøge en eller anden Omformning af Lovgivningen efter menneskekærlige og frisindede Grundsætninger. Han vil da opdage, ikke alene hvilken stump Rædsel for Forandringer, men hvilken Grumhedsaand der er faret i altfor mange af hans Landsmænd.» Paa Romillys Forslag om Ophævelse af den Lov fra William den Tredjes Tid, hvorefter Butikstyveri blev straffet med Hængning, svarede Lord Ellenborough, kraftigt støttet af Lord Eldon, med Beklagelse af «at en moderne Filosofi nu endog 297 understod sig at rokke ved Aarhundreders vise Bestemmelser», og det var ikke Regeringen alene, det var Parlamentsmedlemmer i Mængde, der var som besatte af Bøddeltilbøjeligheden. Romilly fortæller selv, hvorledes en af hans yngre Kaldsfæller i Parlamentet besvarede enhver Forestilling og Indsigelse med det uforandret gentagne: Jeg er for at hænge dem alle (*I am for hanging all*). Og dog skulde man tro, det i det 19de Aarhundrede var paa Tide at gjøre Ende paa Hængelidenskaben i England, der endnu vidnede kun altfor ufordelagtigt om den store Grundsum af Raahed i Folket. Under Henrik den 8de var 72,000 Tyve blevne hængte og endnu under Georg den Tredje hængtes de i tusindvis. I Aaret 1817 blev Forfølgelsen af Tænke- og Skrivefriheden formelig sat i System under Retssagerne mod den gamle Bogelsker Hone, der for Domstolene ved en sjælden Forening af Sandhedskærlighed og Kløgt den ene Gang efter den anden tilintetgjorde ethvert Forsøg paa at faa ham dømt for Gudsbespottelse. Saa fulgte i 1818 Optøjerne af den fattige Befolkning i Manchester, hvor Rytteriet huggede ind og Soldaterne mishandlede de ubevæbnede Folkeskarer. Indtrykket heraf er bevaret i Shelleys Digte fra 1819.